

Slovenski hmeljar

Prvi strokovni list za hmeljarstvo * Glasilo Hmeljarske zadruge, r. z. z. o. z. * Izhaja redno vsak drugi petek * Naročnina letno 20 din, za inozemstvo 40 din, posamezna številka stane 2 din * Uredništvo in uprava: Celje, Cankarjeva ulica 4 — Telefon št. 196

Leto X.

Celje, 15. septembra 1939

Štev. 19

Kako s hmeljem?

Hmeljarje nas letos res hudo, prehudo tepe usoda. Najprej nam hmelj že uspeval ni popolnoma tako, kakor bi moral. Vreme namreč kar ni bilo in ni bilo zanj. Potem pa ga je ponekod še oklestila toča, povsod pa ga prav zadnji čas bolj ali manj sfisnila suša. Tako nam je dal hmelj letos precej manjši pridelek, kakor bi nam lahko in kakor smo splošno pričakovali.

Z obiranjem tudi ni šlo v redu, kakor bi moralo. Vreme sicer še ni preveč nagajalo, toda primanjkovalo je obiralcev, kakor menda še nikdar doslej. Neverjetno toda resnično: toliko se vedno govori o neki brezposelnosti, toda če res rabiš delavnih rok, jih pa vedno primanjkuje. Zaradi pomanjkanja obiralcev se je obiranje precej zavleklo, vendar se je hmelj dobro držal in ni trpel na svoji kakovosti.

Pa vse se je končno še nekako uredilo. Pridelali smo, kar smo največ in najbolje mogli ter končno tudi obrali in posušili v redu. Toda z vnovčenjem pa nas je zadelo najhuje.

Hmeljarji prav za prav celo leto čakamo samo na izkupiček za hmelj, s katerim imamo mnogo več truda in stroškov, preden je gotov za prodajo, kakor pa se splošno misli. Vse drugo pa nam v naših hmeljarskih gospodarstvih res ne vrže dosti. Največ izdatkov pa imamo prav z obiranjem hmelja, saj obiralci hočejo takoj svoj denar. Zato pa vsak hmeljar odrine rad kar hitro vsaj nekaj stofov, da dobi potreben drobiž za obiralce. Navadno je šlo to brez težav, toda letos se nam je tudi tu obrnilo vse narobe.

Izgledi na vnovčenje hmelja letos zadnji čas pred sezono niso bili slabi in že smo računali, da bomo dosegli zopet enkrat vsaj primerno ceno za naš pridelek. Sicer so se oblaki preteče svetovne vojne že zbirali na obzorju, vendar smo upali, da bo ostalo le pri grmenju, vse gospodarsko življe-

nje uničujoče nevihte pa ne bo. In res je kupčija kar dobro začela. Po 35 so ga začeli sekati in plačevali kmalu tudi po 40 dinarjev za kg in še nekaj čez. Toda ko se je začelo prevzemanje, se je kmalu pokazalo, da je vojna nevarnost le mnogo bolj resna, kakor pa smo splošno mislili. Le redki so bili, ki so oddali hmelj in dobili tudi v celoti izplačano vso kupnino. Mnogi so namreč dobili le nekaj na račun ali pa tudi nič, mnogo hmelja pa se sploh ni več prevzelo. Že napovedana inozemska nakazila so namreč izostala, oziroma se niso izvršila in izplačala, ker so v vseh državah že pričeli z raznimi ukrepi za primer vojne in denarja za nakup hmelja ni bilo. Medtem je na severu naše celine vojna res izbruhnila in kupčija, ki je pri nas tako lepo pričela in obetala, se je skoro docela ustavila. Saj zanimanja in povpraševanja je bilo vedno dovolj, toda izvoz zaenkrat ni bil mogoč in zato tudi denarja za nakup od nikoder ni bilo. Mednarodni promet je zaradi vojne za nekaj časa popolnoma zaostal.

Kaj in kako sedaj in kako za naprej?

Že zadnjič smo poudarjali, da je v teh okolnostih treba predvsem dobrih živcev ter železnega potrpljenja, ker izsiliti se tu ne dá prav nič. Če nihče ne kupuje, tudi prodati ne moreš, le ceno flačiš, če vkljub temu siliš in ponujaš, ceno flačiš sebi in drugim za pozneje, če se kupčija zopet odpre. Težko je sicer, prebiti težko, toda v danih razmerah ne preostaja prav nič drugega kakor pametno čakati, da se izvoz odpre. In tudi sedaj je še tako. Če bo ostala vojna omejena samo na sever, upravičeno lahko upamo, da bo pot za izvoz našega hmelja preko morja odprta in potem bo že zopet tudi kupčija. Gotovosti sicer tu ni

Premog po znižani ceni, hmeljarji, si dobavite pravočasno, ker se dobi samo v času od 1. marca do 30. septembra, pozneje pa ne več! Potrebne nakaznice se dobe pri Hmeljarski zadrugi.

nobene, vendar je to naše edino upanje. Kod se odpre pot za izvoz našega hmelja preko morja, je nazadnje že vseeno, samo da se odpre.

In kaj medtem, ko ne moremo drugega kakor čakati? Poskrbimo za hmelj, da se ne pokvari! Škoda bi bilo zanj, saj bo precej vreden, če se izvoz zanj še pravočasno odpre. Kdor le more, naj si preskrbi vreče in hmelj pobaše, ker se pobasan hmelj najbolje drži. Paziti pa moramo, da ne bašemo presuhega in ga ne zdrobimo, še bolj pa, da ne bašemo premalo suhega, ker se nam potem pokvari. Pobasanega postavimo nekam na suho in vreče s koncem žice večkrat poskusimo, da se nam ne ogreje; če se pa to le zgodi, ga takoj iztresimo in dosušimo. Zato pa tudi vreče s hmeljem ne smemo držati v kakem zatohlem, temveč na zračnem, čeprav ne preveč svetlem prostoru; nekoliko prepriha hmelju v vrečah kar dobro de. Kdor pa nikakor ne zmore vreč in hmelja pobasati, naj ga pač pusti na kupu, ga vsaj pokrije za silo ter mu sem ter tja privošči nekoliko prepriha. Za silo se bo že držal, vsaj nekaj časa.

Tako je torej, hmeljarji! Hudo, prehudo nas letos tepe usoda, vendar vse nade in upi še niso izgubljeni. Da je vse dobro, če je le konec dober, pravi star pregovor in Bog daj, da bi tudi z našim hmeljem letos bilo tako. Pivovarska industrija tam preko morja nujno potrebuje naš hmelj in ga bo rada kupila, samo če ga bo mogoče dobiti tja. In kaka pot se bo prej ali slej menda vendarle odprla. Dotlej pa ne moremo drugega kakor potrpeti, četudi je to težko, neverjetno težko, in pa poskrbeti za hmelj, da ga čimbolje ohranimo tako glede barve kakor tudi kakovosti sploh. Bog daj, da bi se naše upanje ne izjalovilo in da bi naše potrpljenje ne bilo postavljeno na preveč težko preizkušnjo!

* * *

Priobčujemo prednji članek, kakor smo ga prejeli že pretekli teden, ko je res kupčija skoro popolnoma zastala. Medtem pa se je zaenkrat že odprla pot za izvoz našega hmelja preko morja in upati smemo, da bo tudi ostala odprta. Zato se tudi kupčija polagoma zopet razvija. Z inozemskimi nakazili so sicer še težave in bo treba morda sem ter tja nekoliko počakati na izplačilo izkupička, vendar bodo verjetno tudi te težave kmalu odstranjene. Če bo sedanja pot ostala trajno odprta, kakor upravičeno upamo, potem bomo že tudi naš letošnji pridelek hmelja brez večjih težav lahko vnovčili in končno le dosegli tudi primerno ceno.

Ali si že član Hmeljarske zadruga? Če ne, pristopi ji nemudoma, prijatelj, ker Hmeljarska zadruga nudi svojim članom vedno več koristi!

J. Barth in sin:

O hmelju 1938/39

(Nadaljevanje.)

V Slovaški se je zmanjšala površina nasadov od 16 ha na 5 ha, ker so odstopili nekaj zemlje Ogrski.

Češka je izvozila leta 1937 razen v Nemčijo 73.500 stofov, leta 1938 pa 41.714 stofov. Nemčija je leta 1937 izvozila 34.227 stofov ter 1938. leta 33.208 stofov. Skupaj torej 107.727 stofov in 74.922 stofov.

Nemčija je s priključitvijo Češke dobila vse nasade hmelja in je pivovarska industrija s tem pridobila zopet nekaj tisoč stofov hmelja, če bi prav bil izvoz isti kot je bil do sedaj.

V Jugoslaviji je bila pomlad hladnejša in šele poletje toplo.

V Sloveniji je bil marec topel in suh ter se je lahko že razmeroma zgodaj začelo z obrezovanjem. Zatem pa je nastopilo hladno vreme, ki je trajalo do srede maja. Bolhači so, kot vsako leto, nastopili v velikem številu, vendar niso povzročili nikake škode. Pač pa so škodovala krilate in nekrilate listne uši posebno obrobni krajem, višje ležečim krajem in v Dravski dolini, kar se je poznalo posebno pri višini pridelka. Popravili so se samo nasadi, ki so jih škropili z mazavim milom in z nikotinom. Proti peronospori se je začelo škropiti šele pozneje, in sicer zaradi ugodnega vremena poleti. Škropili so do trikrat, in sicer zelo uspešno. Z obiranjem se je pričelo že 15. avgusta, vendar se je glavno obiranje začelo šele 19. avgusta; trajalo je pri različnem vremenu do konca meseca. Pridelek je bil lepe barve, sicer malo lažji kot prejšnje leto, vendar kobule normalno zraščene.

Prodaja je šla naglo od rok. Proti 26. sept. je bilo že 90 % vse letine prodane. Konec novembra so bile le še zelo pičle zaloge naprodaj. Začetna cena 25 din za kg je mestoma padla na 22 din; v oktobru je narasla na 33 din in v maju 1939 je dosegla višek od 38–40 din za kg. Hmelj srednje vrste se je plačeval po 16–20 din in slabši 8 do 13 din.

V Vojvodini je bila pomlad hladna, poletje pa vroče. Septembrski dež je še pravočasno namočil nasade, ki so bili že zelo potrebni vlage. Pero-

nospora, ki se je pokazala konec maja in v začetku junija, se zaradi suhega vremena ni mogla razvijati. Večina hmeljarjev je tudi škropila, in sicer povprečno trikrat. Konec julija je nastopila huda vročina in pojavil se je rdeči pajek, pa le na posameznih mestih. Obiranje se je vršilo od 26. avgusta do 3. septembra, ker je večkrat dež prekinil delo. Blago je bilo po barvi in kvaliteti precej boljše od prejšnjeletnega. Kobule so bile majhne do srednjevelike. Po količini je bil pridelek za kakih 35 % večji kakor prejšnje leto. Neobračena je ostalo kake 3 %.

(Dalje prih.)

Razno

Konsum piva v Avstraliji je znašal lani 80,500.000 galon navadnega in 210.000 galon brezalkoholnega piva. Poleg čaja je v Avstraliji tudi pivo prava narodna pijača.

Panama uvaža vedno več hmelja in je uvozila lani že 302 stotov, dočim predlani 232 in v letu 1936 le 223 stotov. Največ hmelja uvažata v Panamo USA in Nemčija.

Davek na pivo v Nemčiji je znašal v lanskem letu 365,153.953 RM, dočim v predlanskem letu le okroglo 316,000.000 RM.

Svedska je uvozila lani skupno 4270 stotov hmelja, in sicer največ iz Češkomoravske, namreč 3150 stotov, dalje iz Nemčije 780, iz Poljske 260 in iz Jugoslavije le 59 stotov.

Na Poljskem je konsum piva v prvem polletju znašal letos 734.000 hl, dočim lani le 663.000 hl, letos torej za 10,6 % več.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Obiranje je bilo večinoma že pretekli teden končano in bo celokupni pridelek menda znašal kakih 18.000 stotov. Naš letošnji hmelj je prav dobre kakovosti, je večinoma lepo dozorel ter je brezhibno gladke barve in zelo izrazite arome; kobule so sicer bolj drobne, vendar zelo fine in težke. — Zaradi mednarodnih političnih zapletljajev je sicer v začetku preteklega tedna kupčija skoro popolnoma zastala, vendar že h koncu tedna zopet oživila. Pri precej živahnem zanimanju in povpraševanju se plačuje sedaj 35–38 din za kg in se računa, da je nad 10 % letošnjega pridelka že prodanega iz prve roke.

Vojvodina: Obiranje je končano, vendar se je nabralo bolj pičlo in se splošno računa, da bo znašal letošnji pridelek le kakih 8000 stotov. Kakovost in tudi barva hmelja pa je letos prav dobra. — Kupčija se polagoma začinja. Doslej je bilo že nekaj manjših zaključkov po 15–30 din za kg, vendar se računa, da bo povpraševanje kmalu živahnejše in si bodo tudi cene opomogle.

Nemčija: Obiranje je v polnem teku in pri ugodnem vremenu prav dobro napreduje, četudi silno primanj-

kuje obiralcev. Nabere se še precej dobro in bo pridelek v glavnem dosegel zadnje cenitev. — Kupčija se še ni prav razvila, vendar so cene uradno že določene, in sicer na 3,20–4,80 odn. za hmelj slabše provenience na 2,72–4,80 RM za kg. Živahnejša kupčija je bila doslej le v sudetskih okoliših, zlasti v Žatcu, kjer so se prvotno plačevale tudi najvišje uradno določene cene, vendar je zanimanje kmalu popustilo in skušajo sedaj kupci uveljaviti tudi nižje cene.

Češkomoravska: Obiranje je v glavnem končano in bo letošnji pridelek glede množine vsekakor dosegel lanskega ter je tudi v kakovosti prav dober, četudi barva ni vedno brezhibna. — Kupčija je polagoma že začela, vendar se ne more prav razviti, dokler ni gotovosti, kako bo z izvozom. Prvotno se je plačevalo 30–36 K, vendar so cene zaradi nesigurnosti izvoza kmalu popustile na 27 K za kg. Prodano je doslej iz prve roke že kakih 5000 stotov letošnjega češkega žateškega pridelka, večinoma seveda za domačo pivovarsko industrijo. Za letošnji hmelj iz Roudnic se plačuje 20–26 K za kg.

Francija: Obiranje je splošno začelo ter so se še prav zadnji čas izgledi na množino in kakovost letošnjega pridelka precej izboljšali. — Kupčija zaenkrat popolnoma miruje in zaradi izrednih razmer tudi ni na tržišču nobenega zanimanja.

Poljska: Zaradi vojne so vsa poročila izostala.

Belgija: Obiranje je v polnem teku in splošno se računa, da bo pridelek končno le obilnejši kakor lani. — Na tržišču pri mirni tendenci notira lanski pridelek 17,50 bfrs za kg in prav toliko tudi letošnji v predprodaji za oktober-november.

Anglija: Obiranje polagoma pričinja in splošno se računa, da bo letošnji pridelek dosegel določeno kvoto ter bo pretežno dobre kakovosti. Kupčija zaenkrat popolnoma miruje.

Amerika: Vsa poročila zakasnila.

Splošno: Zaradi vojne na severu Evrope in izrednih ukrepov, ki so jih zaradi tega podvzele tudi nevtralne države, je zadela izvozna trgovina na mnoge težkoče in ne more prav oživeti. Tudi tuje valute so zaradi tega zelo nestalne ter zlasti nekatere močno kolebajo, pa jih zato ni mogoče prav preračunati na našo veljavo. Sicer pa je prvotna napetost že nekoliko popustila in se bo vrjetno tudi gospodarsko življenje zopet bolje razgibalo.

Za dobro voljo

Pri zdravniku.

Zdravnik: »Od česa ste tako strašno nervozni?«

Nace: »Od ribjega lova, gospod zdravnik.«

Zdravnik: »Nemogoče! Saj ribji lov miri živce!«

Nace: »Že res, gospod zdravnik, ampak jaz nimam pravice!«

Razlika.

A.: »Ali poznaš razliko med citrami in klavirjem?«

B.: »Nel!«

A.: »Potem nikar ne kupuj klavirja, da ti ne dajo citer namesto klavirja!«

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

sprejema
vse vrste zavarovanj proti požaru: poslopja, vse premičnine, hmelj, zvonove, steklo, nezgode, vlom, jamstvo, avto-kasko, življenjska zavarovanja v vseh kombinacijah in posmrtninska zavarovanja »Karitas«.
Zastopniki v vsaki župniji.

Podružnica: Celje, Vodnikova ulica 2

Hranilnica Dravske banovine Celje — Ljubljana — Maribor

Pupilarno varen zavod.
Obrestovanje najugodnejše.

**Za vloge in obresti jamči Dravska banovina
z vsem premoženjem in vso davčno močjo.**

Izročajte denar

v zaupanja vredne domače denarne zavode, da se omogoči z oživitvijo denarnega obtoka delavoljnim našim ljudem zopet delo in kruh.

CELJSKA MESTNA HRANILNICA

(v lastni palači pri kolodvoru)

Vas vabi, da ji zaupate tudi Vi svoje prihranke, ker Vam nudi zanje s svojim premoženjem popolno varnost. Mesto Celje jo je ustanovilo že pred 72 leti in tudi še samo jamči zanjo z vsem svojim imetjem in z vso svojo davčno močjo.

Denarju, ki ga vložite, je vsakočasna, nemudna izplačljivost strogo zajamčena.

Opozarjamo vse hmeljarje in kmetovalce sploh na važnost

GNOJENJA!

Na razpolago imamo sledeče vrste gnojil:

RUDNINSKI SUPERFOSFAT 16% in 18%
ROSTNI SUPERFOSFAT KMF 18/19%
FOSFATNO ŽLINDRO 6/10/18%

razen teh dobavljamo:

**MEŠANA GNOJILA, ZLASTI KAS
KOSTNO IN APNENČEVO MOKO**

nadalje imamo stalno na zalogi:

KALIJEVO SOL 40% ZA GNOJENJE
ČILSKI SOLITER 16% ZA GNOJENJE

Vsa navedena gnojila prodajamo po najnižjih dnevnih cenah

Vprašanja in naročila na:

TOVARNO KEMIČNIH IZDELKOV V HRASTNIKU D. D.
ali njeno podružnico v Celju

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 4000 članov - posestnikov z vsem svojim premoženjem

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi, lastni palači na voglu
Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice